

MƏLİHƏ ƏZİZPUR

SU PICILTISI

(Şeir Toplusu)

Qanun – 2010

Az2

DAYAQ

Dünya Azərbaycanlı Yazarlar Qurumu
www.dayaq.org

Layihənin rəhbəri:
Sayman Aruz

İdeya:
Rasim Qaraca

Məlihə Əzizpur. Su piçiltisi.
Bakı, Qanun, 2010, 64 səh.

Azərbaycanın Güneyində gəlisməkdə olan yeni ədəbiyyatın daha geniş sayda oxuculara çatması və yayılması məqsədi ilə Dünya Azərbaycanlı Yazarlar Qurumu sira kitablarını yaynlamaqdadır.

“Su piçiltisi” adlı bu kitabda Məlihə Əzizpurun şeirləri ilə tanış ola bilərsiniz.

Q 1500005104
AB 022051

Az2
© Qanun – 2010
© Dayaq

Gözlərim yol çəkir yenə!

Yoxsa pəncərənimi açmışan şəhərin üzünə?
Yoxsa kəhliyinimi azdırımsan azğın gönlümə?!

Ruhumdan kəpənək qopur əllərinə çiçək!
Açıq qoy pəncərəni
bax... paylandıqca sənə
böyürürəm...

Çəkinmə məndən heç!
Qaçındıqca daha çox yaxınlaşırıq biz!

Gözlərim yol çəkir!
Yenə bir cüt gövərçin buraxırsan gönlümə,
qoy dənləsin ürəyimi... qorxma,
heç nə əksilməz sevgimdən!

Burası baxtimin ən yüksək yeri...
lələyin düşübdür zirvəmə görürmüsən?
necə qıy vurmayım bu olayı, necə!

Gözlərin yol çəkir,
pəncərəni geniş açmağı düşünürsən
qaliba...

Barmaqların əzrayıl çiləyir

* * *

Bunu sən də düşün hərdən
düşüncəni düşlərinlə bələyəndə
“sevgi”
fəlakətdir əslində.
Ancaq bəzən,
başqa türlü yüklənir insanın varlığına.

Sevirəm səni...

və sənə qarşı olan bu hissim,
gözəlliyyinə görə deyil kəsin.
Şeirlərimə bənzədiyindən dolayıdır bəlkə?
Yasaq olduğundandır bəlkə də, nə bilim
Habelə...
bunu düşün
və düşündüyün an
əlini qaldır yanıt vermək için sevgilim...

“Şair”

bir tikə quru çörəkdir
dünya masası üstündə
gülünc - gülünc dayanmış
Tanrı gülüşündən sıçrayan zərrəciyi gözləyir,

Su piçiltisi

islamağına...

* * *

Barmaqların əzrayıl çiləyir
notaların uyxusuna girərkən
və yeni bir fəlakət yaradır şairlik anlarımıda...

Bunu sən də düşün hərdən...
Bunu sən də düşün hərdən...

Gəl bərabər olaq bu gecə...
ildirimla - yağış kimi.
Bir başlayaq bir qurtaraq sözümüzü
şəh torpağa açıqlayaq özümüzü!

Gəl bərabər olaq bu gecə...
sərçələrə çörək yapaq içimizdə,
onlar üçün qonaq olaq ikimiz də!

Hava yaman soyuqdur!
ağacların barmaqları donubdur.
Əllərini çək şəhərin üstünə
qoy... ürəyi qızısın bari yarına
yayı, yazı bir-bir salsın yadına!

Gəl bərabər olaq bu gecə
və qayitmayaq ötən çağın nəfəsindən
və ayılmayaq sevgimizin həvəsindən
gəl
bərabər
ölək
bu gecə...

Hansı sözcüklə başlayırsan başla
ancaq danış
bu dərin sükuta son qoy
zindan gecələrimdə...

Burası
işıqsız - pəncərəsiz divarlar ölkəsidi.
Yadırqanmış yanıtlara gömülürəm,
haaay...
Məni yadıma sal nə olar,
yadıma sal məni bir kəlimə.

Bax...
bu sükut ölümə daldırır məni.
Söyləyəcək sözün olmasa da belə,
söz tap danış.

Mənə həyat vermək üçün
ancaq danış...
ancaq danış...

Pəki...
Topraq etgisindəndirmi
hər nəyin beləcə kal buraxılması?!

Dadsız-dadsız yeyilirik,
adsız zamanın qarnına.
Biri yoxmu canalıcı ağrımızı bağırı?!

Burada hər nə sıfırı doğru yeriyir,
düşüncələr donmaq üzərindədir burada,
dəhşət dolanır arada...

Hey y y!...
Bütün qarğalar ölüblər ağac başında,
bunun anlamı nədir?
Yaman qorxmuşam,
mənə bir çimdik duz gətir.

...səsim çatsaydım
bağırardım bir boğaz!

Amonyak dağlılib havaya sanki,
nəfəs almaq belə zor gəlir adama,
ay... zavallı şəhərim.
Gözlərdən oğurlanıb,
bir soyunayıq yaqmura...

Bir gün çəkib gedəcəyəm buralardan
saatları sıfır kökləyərkən

Taleyimiz qan qoxuyur

* * *

Buyur əyləş, ürəyimdə bir alma soy,
qoy istibdad otağımıza belə girsin.

Heç darıxma
bu pis qoxulu qara böcək
gəldiyi tək, gedəcək də
sən gülümsə...

Əllərini uzat mənə
Siberiyani - qutubu da ansan bir an
heç andırma
əllərimi tut - məniməsə...

Yaşıl-yaşıl danış lütfən,
hislərimi maviləşdir.
Torpağımız - xəritəmiz
qanqırmızı bölünsə də,
heç aldırma
bu ulu yurd bizimkidir
sən gülümsə...

Gələcəyin bəxtəvərlik uşaqları bizimkidir,
uca tale bizimkidir
sən gülümsə...
sən gülümsə...

“Sevgi varlığın təməlidir” -
bunu filosoflar deyiblər.

Bura Yer kürəsi
iyirmi birinci əsr
bəzilər demişkən:
simit-dəmir dönəmi
və insan...

Əllərinin bir suyu Tanrı əllərinə çəkib
gizlətməyə nə gərək var?
Düşlərimə gol çəkərkən görmüşəm
sevgi!
Nəsili kəsilmiş bir bitki!

Ürəyini ək torpağa
qoy gözəllik dənə dolsun
varlığıma sənəd olsun...

Bura Yer kürəsi
tüstü-duman əsiri.

Və insanlıq...
və sevgi...

Pəncərəni qapatmasaydın bəlkə
qapınızdan keçərdim...

Mən ki sənə yağmaq üçün
dənizləri gilələyib
gözlərimdə daşıyırdım!

Öyləsinə kökümdən üzməsəydin,
yaşamdan küsməzdim bəlkə?
Axı sənin əllərinə çatmaq üçün
sola-sola çiçəklənib yaşayırdım!

Məni sonsuz gecələrə satmasaydın,
bəlkə işiq müştuluğu gətirərdim.
Bilirdin ki
qaranlığı saçlarımla dərməyi başarardım.

* * *

Pəncərəni qapat, qapat
məni kökdən qopart, qopart
qaranlıqda yaşat, yaşat
və
mənsizliyin şənliyində
ürəyini yaşat... qocalt...

Yağmur yağır yenə də...
və mən
yuvası odlanmış quş kimi
bayıra qaçmaq zorundayam.

Bu gün
mənim üçün
hər bir çətir
böyük ihanətdir
yer ilə göy arasında.
Mən
arınmaq istəyirəm
necəki şəhr dumandan...
necəki...

Yağmur yağır yenə də...
təpədən dırnağa ürək olmuşam bu gün
çırpinıram.
Nəfəs alsın xiyavanlar
çırpinıram
diri qalsın qaldırımlar...

Yağmur yağır yenə də...
şir ... şir ... şir ...
və mən...

Daha çıldırmışam nanay... nay...
indi mənim o yerimdi
dünyanı təp - çevir edəm.
Nə olacaq!
məni tutub asacaqlar,
ya canımı alacaqlar?!!

Bbax... indicə
sədaqəti suya qatıb içəcəyəm,
həqiqəti bəllələyib yiyəcəyəm.
Nə vecimə!
boğazımdamı qalacaq,
yoxsa kəhliyim azacaq?!!

Daha çıldırmışam nanay... nay...
əlimi lap uca yerə qoymuşam
dəliliyin son noqtasını qoymuşam.
Bu qonunu saf vicdandan duymuşam:
"yaşam çapılıb - çapılmaqdı
çapmasan, çapılacaqsan".

Çıldırımsam hada
nanay... nay...

Şizofrencəsinə yaşayıram...
ipi qacmış günlərimdə!

Sanki beynim qurtlanıbdır
darmadağın düşüncələr,
qafamda vır-sındır salıb.

Zəhərlənmiş ciyər kimi,
fikrim min yerə dağlıb.
Hislərim tam tərs işləyir
və sən mavi qoxuyursan
qıpqırmızı anlarımda...

Şizofrencəsinə yaşayıram!
iyimiş ilə vurulmuşa bənzəyirəm,
Bütövlükcə şaşırışam boşluğunma
və yenə sən dəlirtən bir duyğu kimi
dol - boşala başlayıbsan ürəyimdə.

Şizoferncəsinə yaşayıram!
zil qaranlıq axşamlarda
ən anlamsız kabuslara yeyilirəm
və həp sayıqlayıram:
hardasan ay itgin mənim?!
Səni hansı oğru çaldı mənliyimdən
məni hansı?!

* * *

mariyaşay ənisəcnerfoziş...

Dayana bilmədi artıq
Tanrıya şikayət apardı:
- Yer üzündə qan su yerinə axır
bu nə durumdu axı?!

Tanrı başını tovladı:
- belə bir söz ola bilməz!
- aman Tanrım... bizim kürədə belədi.
- öyləsinə olamasa nə?!
- o... o... onda
yalanımın cəzasını çəkdirərsən!

Tanrı hər yerə baş çəkdi
qan su yerinə axmırı
qan...

Bugün məhkəmə günüdür.
o yalançı cəzasına varacaq
qanı
tam qan yerinə axacaq...

Ərk!
yaralı qaflan...
Babək qanı mı gəzir damarlarında?!
səni sindiranlar öñündə
qıpqırmızı közərirsən
günbəgün...

Bura Təbrizdir,
ışkəncə sınağı,
daha doğrusu, ölüm durağıdır burası
bərk dayan Ərk!

Bilirəm... yaraların dərindir
bilirəm...
Ancaq yenə də bərk dayan, bərk
və düşmənin tam gözünün içiñə gül...

Bura Təbrizdir
ışkəncə sınağı
və sən bütün sınaqlardan keçibsən
mərdi-mərdanə...

Yəqin ki çözülcəkdir
ürəyinə dolaşan
dəmir tor atanların toru...

Bəz qalası!
ey ulu dağların soydaşı
ey özgürlik minarəsi
bax... yenə də
sapsarı əmniyətimdən
yaralı özgürlüyümdən
oğurlanıb
dinozavr addimlarla
zirvəliyinə qaçmışam.

Sağır Babək babam qalxsın,
çağır qalxsın.
Qoca Təbrizinə baxsın,
görsün necə
Görsün necə... necə... necə...

Bəz qalası!
Ey yurdumun şən papağı
Yenə bu gün sənə qalxdım
Babəkinin qızıl sözünü mənimseyəm:
((BIR GÜN ÖZGÜRCƏ YAŞAMAQ
QIRX İL QUL TƏK YAŞAMAQDAN DAHA ÜSTÜN))

Bəz qalası!
Bu gün yenə
Cəsarət qazanmaq üçün
Sənə gəldim.

Səni unutmaq zorundayam bilirmisən?!
Necə ki sevmək zorunda qalmışdım bir gün
və adını sıqara dumani ilə yazmışdım
çevrəmdə burulan havaya.
Oysa can dediyin nəfəslər
qat-qat yara buraxmışlardı ciyərlərimdə...

Səni unutmaq zorundayam
necəki sevmək zorunda qalmışdım bir gün
və insan maskali yarasalar
gülə-gülə qanımı sorurlardı son damlaya qədər
Mən isə onlara sevgi göstərməkdən
bezikmişdim artıq!

Səni unutmaq zorundayam,
o üzdən çarpılı qapıya bənzəyirəm
ortamızda çəkilən divarda
və bir sərçə qanadından törənən
ufaq əsin belə
meydan oxuyur məni çökdürməyə.

Səni unutmaq zorundayam
bilirmisən?!

Aclıq
şüşə arxasından boylanır
gülünc restorana!

Masa üstündəki üç dilim pizza
mədəmi patlada bilər.
Çevrəmdəki səkkiz baxan gözcüklərdən
iyrənməsəm
artıq qalmış dilimlərin hamısını oğurlayıb
xiyavanda bekar gəzən xəzəllərə tapışırdım.
Bəlkə,
heç bir acın boşa dirənən əlləri
utandırı bilməsin
payızlaşmış ağacları...

Ana...
məni qarnına qaytar nə olar!
bilmirsən bu yaşam adlı
ağzı qanlı canavardan
necə qorxuram ay ana!
Yalvarıram
qarnına qaytar
və doqquz min aylığında belə
doğma məni
ay ana...

Məni dindirmə ağlaram!
gözlərimdən
kimiksiz bic yaş doğular
və dörd bir yandan
daşlanaram
... bə gülüşlər ilə
sən yoxsan ki
bu unursuz çağlarımda
daldalanam arxanda!
Saqın
dindirmə məni...

Bax...
heç nə marağımı çəkmir bu gün.
Təbriz
yazın ilkin günləri olduğu
gülüstan bağlı,
çışək nəfəsi,
gəcəl qapısı
və orada kitabsatan
bir "Histeryanik" oğlan!

Üzgün gedirəm
daş qaldırımlardan ötürəm...
məftillərə sığınan Ərk
darıxmağımı dağıtmaq üçün.
Uzun sürə baxdığım köhnə kitablar - qəzetələr
saqqızsatan yazığım gələn uşaq
başmaqtıkən kişi
tabaqçılar
və hətta
dilimə havlayan bir it törəməsi belə
marağımı çəkmir bu gün
yalnız
əllərini düşünürəm uzaqlarda
ay işığını
bir də
butasından üzüləsi duran
sarı yazqlı bir
qızıl gülü...

Qapını bağla,
pəncərəni ört
çıraqları söndürmə saqın
qorxuram...

Tərpənmə yerindən
kölgələri oyatma amandır,
qorxuram...

Səsini ud,
əllərimi tut
yavaaaş... yavaaş... yavaş.
Hənirtimiz bəllənməsin birdən
qorxaram...

Qapını,
pəncərəni
pərdələri açma!
Çıraqları söndürmə hələ
əllərimi buraxma
tərpənmə belə,
qorxmuram.

Səndən dönürəm!
O qədər böyümüşəm ki,
şəhər qalxıb ayağıma.

Mən
dopdoluyam bu axşam
ürəyimi patlatmaq istəyirəm ovuclarına
nar kimi.

Səndən dönərəm
özümə vara bilməmişəm hələ,
məni toplasana içimə...

Əllərin ana qucağı
əllərin əmniyyət bucağı
əllərin sevgi ocağı...

Əllərinə köçmək üçün
əllərimə çöküb gönlüm
saqın
buraxma
əllərimi...
əllərimi buraxma
saqın...

Aaaay... mənə qısqanan qadınlar!
gözləriniz o qədər gözəldir ki
günəş güzgüsüdür sanki
gözlərinizi gördükcə
gözəlləşirəm
gün bə gün...

24

Tüpürmək istəyirəm acı adını
qorxuram
yabanı bitki kimi
yenidən cücerəsən
ürəyimin daşında

27

Hi...
Hi...
Hi...
Hi...
Hi...

Y
A
R
A
N
I
Ş
A...

Bir kişini
bağırsağı ilə asıblar
deyirlər
birgecəlik
çörək
oğurlamışdı.

Mən
hələ də sevirəm səni
sən
hələ də
sevməyirsənmə
məni?!!

Bir bardaq tutumu su hissində ikən
dənizə darıxır
bu dəli gönlüm!
Ümidim qalıbdır günəşə - göyə,
ümidim qalıbdır buluda - gölə,
ümidim qalıbdır dumana - çənə.

Gözlərində götür məni dənizə,
son umudum qalıb
yağmura - sənə...

Ölkəmin qızılı gündüzləri
üşşüyrlər qaranlıqda.
Bilmirəm hansı görməmiş
yeni doğulmuş günəşini
“günəbaxan” əvəzinə zuğdan dərib
o darısqal otağının
əyri dibçəyində əkib...

Axxx...
Yer kürəsi
bu "Əzrail yumurtasını" sindirib
varlıq quşunu
yenidən
yumurtlada bilsəydim...

Sənsizliyin öldürücü anlarıdı,
iki gözüm gürşad tökür
gəlmədiyin yollara
və həp
zamansız dəprəm üz verir,
köksümdə verana düşmüş
yazıq-yalqız ürəyimdə.

Sənsizliyin dayanılmaz anlarıdı...

İl bayramıdı!
ürəyimi döşəmişəm
sən
sən
sən
sən
sən
sən
sən ilə.

süfrəmin başı bomboşdur
gəlib qonağım olsana!

Min üç yüz səksən dördüncü günəş ili
və mənim
yalnız iyirmi beş yaşım var!
Tanrım...
bəs mənim qalanım hanı?!!

Gecəni...
gündüzü...
ulduzları...
günəş...
gözlərində götürdü
getdi!!!

Şəhər
nə qədər kiçikmiş
pəncərənizdən
baxanda!

Yar bizə qonaq gələcək idi
bilmirəm nə vaxt
gəldi - getdi,
heç
xəbərim
olmadı...

... Bənzətdim səni
o qədər baxdım ki
gözlərimdə batdı
günəş...

Biz ki eyni zamanda
çıxdıq alma daşimağa
bəs necə oldu
sən,
qanadlanırsan uçmağ'a.
Mən
hələ
üşüdüm ha üzüdümdə qalmışam...

Tanrının qızıl əlləri
hazır yaradıb hər nəyi
asmanı uçmaq üçün,
dağları aşmaq üçün,
dənizi keçmək üçün,
bax...
Hazıram sənin üçün
yaşa məni
bir nəfəs.

Gəlirəm... gəlirsən... gəlir
gedirəm... gedirsən... getmir
* * *

Pəki
nədən həp yanlışlıq yaradır
bu gəl-gedini bilməyən
yaramaz sevgi!

Çılə basmış günlərimə
bayram gətirdi gözlərin
saçlarımdakı qarları əritmək üçün
bir baxışlıq
günəş verərmisən mənə?!

Cəhənnəm anlarımdı...

* * *

Yenə qır qazaniyam bu gecə,
içimdə qaynayırsan beləcə.

Ah...

qiymət qopardıb
ata bilsəydim səni...

Sən getdin.
şəhər leş düşüb üstümə
hani yardımçı əllərin
hani?!!

44

Hər zaman evimizdən dışarıya çıxanda
ac qurdların qorxusundan
ürəyimi
sandıq xanada gizlədib çıxardım
bir gün
evə döndükdə
tox qarışqalar...
* * *

Ax...
ürəyimin ağrısından patladım

Barmaqlarını kəsdilər,
dilini qopardılar.

* * *

Şeir-şeir çüriyəcək
həddini bilməyən şair
haqqını düşünən kafir.

46

Baxışların
Sərhədləri tanımayan axış
Bağışla açıq yazıram
Gözlərindən utanarkən
çırıl-çılpaq olur hissim
...
Şeir
özünü göstərməkdədir məndə,
açıqlananmiram
bağışla ...

49

Ağ dərililər,
qara dərililər,
sarı dərililər,
qızıl dərililər ...

Yeni bir soy artmaqdadır
insanın rəngsizliyinə
(plastik dərililər)

Hələ də güvəniləcək bu yaradıcılığa
20-ci əsrin özəl sənəti
insanın öz əlsənəti
alqışlar ...

(atom bombası ...)

Pəncərəsiz otaq kimi
öz içimdə boğuluram
səssiz-səmirsiz ...

Ən sevdiyim xəbər: günəş,
ən sevdiyim kədər: sevgi,
ən sevdiyim şəhər: vətən,
ən sevdiyim kişi: şeir.

...

He!
Doğru söyləyirlər
mən saysız sevgilili birisiyəm,
dünyanın ən təmiz ləkəsiyəm

... yaşam
bir məsafədi hey təkrarlanır
ana qarnından torpaq qoynuna
və ölüm
ancaq unudulmaqdır
arkadaş!
Ancaq unudulmaq.

Boşluğunun oğurladığım otaq
Doğum ertəsi
Və
Üzüquylu bir dinclik

... şeir saratanı düşüb canıma
qanımı dəyişməliyəm kəsin,
yoxsa
yaşam hər yönü bürüyəcək ...

Bir Qatar kırala durnalardan
bir keçid süd yolundan
bir şəhər ...

Pasaportsuz-biletsiz olsam belə
getmək istəyirəm
özü də lap bu dəqiqə
mən
şəirə
tələsirəm.

Dün tanrı ilə bölüşürdük varlığı
Yeri o götürdü,
Göyü isə mən,
Sən
Ortada görününcə
Göyü bağışlayıb
Səni götürdüm.

Bir şəhər tanıyıram əcibə!
Yolları xəstə, yolları düşgün.
Ağrçəkər kimi görsənir görkəmi bu şəhərin
sanki
dərisini soyurlar topağının,
gözlərini oyurlar dənizinin.
Ama O sürəkli gülür
gülüşləri qıpqırmızı.

Bir şəhər tanıyıram əcibə!
Qərinələr kölgəsini daşıyır varlığı,
qolları yorğun - qolları düşgün.

Gözlərinə asit səpiblər deyəsən?
Ama O baxır dik-dikinə,
baxışları qıpqırmızı.

Bir şəhər tanıyıram əcibə!
(... TƏBRİZ dərdli ürəkdir səbirdaş!)
Hələ
Qanı durmayan bir yarası vaaaar ...
((QARABAĞ))

Bir şəhər tanıyıram ...

Gözlərin yetər mənə!
Gecəsinə alovlanıb
səhərinə sönərəm
Burax sevgini
Tuvalet kağızı ilə silinib atılan
Divarda kirilmiş böcəkdir
O iyrənc.

Süzül damarlarına səssizcəsinə,
Xəyallarımda sus, gözlərimdə canlan.
Və yalqızlığının bəkarətini poz
Gecənin itgın bucağında.

Gözlərin yetər mənə!
Gecəsinə günahlanıb səhərinə arınaram
Boş ver inamı
ölçüyə sığmayan cinayətdir inam.
Yağmala birliyimin təqəddüsünü
Zərrələrimi zorla ölüm kimi
Və özlüyümdən çıxarıb
daha bir sıfır artır
Yoxluğun sonsuzluğuna

Gözlərin yetər mənə!
Gecəsinə uyuyub, səhərinə oyanaram.
En ən dərin qatlarımı

Məlihə Əzizpur

Oyat mürgülü üsyanlarımı.
Böyük sıfırlığımın genişliyini
Ki sən
Boşluğunun ağır fəlsəfəsi sən
Üsyanıların böyük nədənisən

Gözlərin yetər mənə!
Burax hər nəyi... burax...

Şəhər
necə də soyuq,
Necə də qaranlıq,
Necə də yalqız.

Mən,
Necə də soyuq,
Necə də qaranlıq,
Necə də yalqız.

Bunu gecə çıraqları bilir yalnız.

Səsin həyat ritmi
Sevgi çırpıntısı, su piçiltisi.
Piçilda qulağıma, piçilda
Gööör!
Elə dərinləşirəm səsinlə
Dərin quyuya dönürəm
Bulaqların kökünü
Görə bilərsən məndə.

Zaman
Gözlerinin aydın çağrı - işıq dəqiqəsi.

Səsini köklə səsimlə,
Qaranlığımı söndür nəfəsinlə,
Su səsinlə.

Zaman
Gözlərinin aydın çağrı,
ışıq dəqiqəsi
Və
şəhər
necə də susqun,
Necə də dalğın,
Necə də dolğın.

Mən
Necə də dolğun,
Necə də dalğın,
necə də...
Bunu gecə çırqları bilmir yalnız.

Məlihə ƏZİZPUR

malihe_azizpuor@yahoo.com

SU PICILTISI

KOMPYUTER TƏRTİBATI:
Sahib QƏNİYEV

OPERATOR:
Lalə ALLAHVERDİYEVA

KORREKTOR:
Ceyran Abbasova

Çapa imzalanmışdır: 07.01.2010
Formatı 70x100 1/32. Fiziki ç/v 4,0.
TiraJı 500.

QANUN NƏŞRİYYATI

*Bakı, AZ 1102,
Tbilisi pros., II Alatava 9.
Tel: 431-16-62;
493-84-30; 431-38-18
E-mail: xuduoglu@gmail.com
Web: qanun.az*
